

„Имаше еден човек - не знам друг да живееше подалеку од џамијата од него - а сепак не пропушташе ниеден намаз во џамија

Убеј бин Каб, Аллах нека е задоволен со него, раскажува: „Имаше еден човек - не знам друг да живееше подалеку од џамијата од него - а сепак не пропушташе ниеден намаз во џамија. Му рекоа - или јас му реков: „Зашто не купиш едно магаре за да можеш да јаваш во темнината и при жештината?“ Тој одговори: „Не би сакал ни мојата кука да е покрај самата џамија. Сакам моето пешачење кон џамијата и враќањето дома да ми бидат запишани како добри дела.“ На тоа Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, рече: „Аллах ти го запиша сето тоа.“

[صحيح] [رواه مسلم]

Убеј бин Каб, Аллах нека е задоволен со него, раскажува: Еден енсарија живееше во една од најоддалечените куќи од Пратениковата џамија, но не пропушташе ниту еден намаз - секогаш клањаше со Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем. Некои му рекоа: „Зошто не купиш магаре, за да јаваш навечер во темнината и преку ден по жешката земја?“ Тој одговори: „Не би сакал ниту мојата кука да е веднаш до џамијата. Сакам Аллах да ми го запише секое мое одење кон џамијата и секое враќање кај семејството.“ Кога овие зборови стигнаа до Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, тој рече: „Аллах ти го запиша сето тоа.“

<https://sunnah.global/hadeeth/mk/show/3561>

